

1893 viser et Understud af ca. 1 Million, hvoraf er beregnet ca. 657,400 Kr. til Underdomsunderstøttelse; men saa er der paa den anden Side i det sidste Budget ført til Indtægt 170,000 Kr., det Beløb, som for sidste Aar, 1892, bliver betalt Kommunen fra Statskassen som Bidrag til Underdomsunderstøttelsen. Men at disse Budgetter se ud til at være saa store i Retning af Underbalance, er noget, som jeg antager, at man vil se paa med nogenlunde Sindssro, naar man ser paa, hvorledes det gik med Budgettet for 1891, og hvorledes Regnskabet endte med et forholdsvis lille Understud. Jeg tror, man ser derpaa med endnu større Sindssro, naar man ved, at det samme har været Tilfældet i en Række tidligere Aar, ganske det samme, at Budgettet viste et meget stort Understud, men naar Regnskabsdagen kom, havde Understudet forandret sig enten til et meget lille Understud eller endogsaa til et Overstud. I 1889 og 1890 ventede man det samme Understud af ca. 800,000 Kr., men Regnskabet for 1889 viste et Overstud af ca. 20,000 Kr. og for 1890 et Understud af ca. 48,000 Kr. Altsaa for disse to Aar viser Regnskabet sig at være ca. 800,000 Kr. bedre end budgetteret. I Virkeligheden — det kommer yderligere til — er det slet ikke rigtigt, at der i de tidligere Aar kun har været disse mindre Overstud eller endogsaa Understud, som jeg før gjorde opmærksom paa, og som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) før fremdrog her i Salen. Det er kun tilsyneladende, at det forholder sig saaledes. Kjøbenhavns Budget og Regnskab er et System med mange forskellige Stuffer, hvor det kun gælder om at trække Stufferne ud for at finde Pengene, og det er noget, som Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse ogsaa meget godt er paa det rene med, at Kommunens Status slet ikke er saa meget ringe. Der findes saaledes i en Række af de senere Aars Regnskaber paa Udgiftssiden en meget betydelig Post, som kaldes „Uddrag paa Stadens Gæld“. Det er naturligvis rigtigt, at man afdrager paa sin Gæld, og det er ogsaa nødvendigt, for saa vidt man over for Laangiverne har paataget sig Forpligtelse dertil; og det er ogsaa rigtigt og heldigt, at man, naar man kan, afdrager mere paa denne Gæld, end man i og for sig har Forpligtelse til over for Laangiverne. Jeg læser selvfølgelig heller ikke Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, fordi den ifølge Regnskaberne har afdraget betydeligt mere paa Gælden, end den ifølge de i Laanevilkårene fastsatte Betingelser var forpligtet til. Noget ganske andet er det imidlertid, naar

Forholdene ere saaledes, at de ordinære Indtægter ikke kunne slaa til til at gøre større Uddrag end dem, man er forpligtet til; saa kan man meget godt lade sig nøje med at gøre de Uddrag, som man skal gøre, og saa vente, til mulig bedre Tider maatte oprinde, med at gøre større Uddrag. De Beløb, som Kjøbenhavns Kommune saaledes har afdraget ekstraordinært, afdraget ud over, hvad den var pligtig til, ere nu ingenlunde Smaabeløb. Medens den ifølge sine indgaaede Forpligtelser skal afdrage aarlig ca. 170,000 Kroner — maaske nogle Aar lidt mindre og andre Aar lidt mere — har den i de sidste 4 Aar afdraget næsten 1,300,000 Kr. ekstraordinært, nemlig: i 1888 319,535 Kr. 17 Ø.; i 1889 325,287 Kr. 61 Ø.; i 1890 324,225 Kr. 11 Ø. og i 1891 330,115 Kr. 38 Ø. Ifølge Regnskaberne har altsaa Kommunalbestyrelsen afdraget disse Beløb ekstraordinært, men i Virkeligheden har den for øvrigt slet ikke afdraget dem. Den har behandlet disse Poster paa en ganske anden Maade end de sædvanlige og pligtmæssige Uddrag, thi den har ikke tilintetgjort de paagældende Obligationer, som ifølge Uddragene bleve indfrieede, og det var jo det, den maatte gøre, hvis det var virkelige og endelige Uddrag, som fandt Sted. Derimod har den lagt de paagældende Obligationer hen til sin Formue; den indretter sig i Virkeligheden igennem denne Post en Sparekasse, som fylder ganske godt op i Stadens Formue. Nu skal jeg som sagt være den sidste til at fraraade Folk at sætte Penge i Sparekassen, naar de blot have Raad dertil, men naar Staden ikke har Raad dertil, saa mener jeg, at saa er det bedre for den at lade være at sætte Penge i Sparekassen end at forlange ny Statter af Stadens Borgere for at blive sat i Stand til at holde dette System gaende. Det kan vel endog være et Spørgsmaal, om virkelig denne Fremgangsmaade er stemmende med Bestemmelserne i § 5 i Loven af 19de Februar 1861. Ifølge denne Lov skal „det Beløb, som Kjøbenhavns kommunale Udgifter maatte gøre fornødent, og som ej kan udredes af de i §§ 1—4 omhandlede eller andre Skatter eller Byens øvrige Indtægter, tilvejebringes ved en Indkomststat.“ Man tør dog vel imidlertid ikke sige, at Beløb, der henlægges som Opsparing og til Brug i Fremtiden, er en „Udgift“, som Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har det paagældende Aar, og som rettelig bør afholdes af Aarets løbende Indtægter. Det forekommer i hvert Fald mig at være et Spørgsmaal, om denne Fremgangsmaade er i Overensstemmelse med Loven af 1861, og om ikke Kjøbenhavns Kom-